

Original Article

นิพนธ์ทั่นฉบับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม กระบวนการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพ

วิภาวดี เสาพิน*

ฤทธิ์ แก้วคำไสย**

สมมนา มูลสาร*

*คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**โรงพยาบาลสรรพสิทธิประเสริฐ อุบลราชธานี

บทคัดย่อ

งานสำรวจแบบภาคตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยและไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลสรรพสิทธิประเสริฐ อุบลราชธานี จำนวน 269 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ๕ ส่วนคือ ๑) ข้อมูลทั่วไป ๒) การรับรู้ความต้องการ ๓) ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล ๔) การปฏิบัติ และ ๕) ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจ้างหน่าย รวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเพียร์สัน

กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย ๓๓.๕๕ ปี ระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ย ๗.๗๔ ปี เทศได้รับการอบรมเรื่องการวางแผนจ้างหน่ายร้อยละ ๘๐.๓ หอผู้ป่วยมีจำนวนพยาบาลที่ปฏิบัติงาน ๙.๖๗ คนต่อวัน โรงพยาบาลมีอัตราครองเตียงประมาณร้อยละ ๙๘ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วย ได้แก่ การรับรู้ความต้องการ (r = ๐.๑๔๗, p = ๐.๐๑๖) ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล (r = ๐.๓๙๔, p < ๐.๐๐๑; r = ๐.๔๑๖, p < ๐.๐๐๑; r = ๐.๔๓๐, p < ๐.๐๐๑; ตามลำดับ) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วย ได้แก่ อัตราการครองเตียง (r = -๐.๑๖๔, p = ๐.๐๐๗) ล่าร率ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนจ้างหน่าย จำนวนพยาบาลที่เข้มปฏิบัติงาน และการรับรู้ด้านการประเมินปัญหา การวินิจฉัยปัญหา การวางแผนจ้างหน่าย และการประเมินผลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วย

ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการจัดการปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผลการทำงานให้เหมาะสม เนื่องจากเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้มีการปฏิบัติเที่ยวกับการวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วยมากที่สุด

คำสำคัญ: การวางแผนจ้างหน่ายผู้ป่วย, พยาบาลวิชาชีพ

บทนำ

การวางแผนงานนำผู้ป่วยเป็นกระบวนการการที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้กระบวนการพยาบาลในการศึกษาข้อมูลผู้ป่วย วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย เตรียมผู้ป่วยให้พร้อมต่อสภาพการดำเนินชีวิตที่บ้านโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทีมสุขภาพ ผู้ป่วย ผู้ดูแลและครอบครัว ซึ่งพยาบาลจะเป็นผู้เริ่มและประสานแผนงานนำผู้ป่วยของทีมสุขภาพ เนื่องจากพยาบาลเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วย สามารถประเมินความต้องการของผู้ป่วยได้ตลอดเวลา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าแผนงานนำผู้ป่วยเป็นส่วนหนึ่งของแผนการพยาบาล สำหรับผู้ป่วยทุกราย⁽¹⁾ แผนการนำผู้ป่วยจึงเป็นกิจกรรมการประสานงานอันเกิดจากการพยาบาลจัดบริการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของผู้ป่วยในขณะรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล⁽²⁾ จะช่วยลดต้นทุนค่ารักษาพยาบาล ลดจำนวนวันหรือไม่ให้ผู้ป่วยต้องอยู่ในโรงพยาบาลนานเกินไป ทำให้ผู้ป่วยมีความร่วมมือในการกลับมาตรวจสอบตามนัดมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยป้องกันการกลับเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของผู้ป่วยอีกด้วย⁽³⁻⁵⁾

โรงพยาบาลสรรพลิธิประสงค์ อุบลราชธานี เริ่มนำแนวคิดการวางแผนงานนำผู้ป่วยมาใช้เมื่อปี 2543 ซึ่งยังไม่มีการติดตามประเมินผลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ จึงศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย การพัฒนาบุคลากร และการประกันคุณภาพการบริการพยาบาลของโรงพยาบาล

วิธีการศึกษา

งานสำรวจแบบภาคตัดขวางนี้ (cross-sectional survey) เก็บข้อมูลจากพยาบาลโรงพยาบาลสรรพลิธิประสงค์ อุบลราชธานีทุกคน ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ทั้วหน้าหรือผู้ป่วยและปฏิบัติงานในงานหรือผู้ป่วยในตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ในช่วงเดือนตุลาคม 2549 จำนวน 273 คน

แต่ได้รับแบบสอบถามกลับเพียง 269 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม⁽⁶⁻⁸⁾ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน โดยสอบถามเกี่ยวกับ

1. ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ภูมิการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ แผนกที่ปฏิบัติงาน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนงานนำผู้ป่วย ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการนำผู้ป่วย จำนวนพยาบาลที่เข้าร่วมปฏิบัติงานใน 1 วันและอัตราการครองเตียง ลักษณะค่าตามเป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความ

2. การรับรู้บทบาทตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพประกอบด้วย การประเมินปัญหา การวินิจฉัยปัญหา และการวางแผนการปฏิบัติ การพยาบาล และการติดตามประเมินผล จำนวน 25 ข้อ รวม 25 คะแนน (ค่าความเที่ยง 0.78)

3. ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล ลักษณะเป็นแบบมาตรา-ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ รวม 65 คะแนน (ค่าความเที่ยง 0.80)

4. การปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วย ประกอบด้วย การประเมินปัญหา การวินิจฉัยและการวางแผน การปฏิบัติการพยาบาลและการติดตามประเมินผล ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ รวม 100 คะแนน (ค่าความเที่ยง 0.80)

5. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนการนำผู้ป่วย ลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบตามลำดับความสำคัญ 3 ลำดับ และสามารถเขียนเพิ่มเติมในประเด็นที่ไม่ได้ระบุไว้ได้

เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับการอบรม 2 สัปดาห์

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและกำหนดระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในกรณีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับคะแนน

การปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) วิเคราะห์ความแตกต่างของ ค่าแผนการปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยระหว่างพยาบาลที่เคยกับที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 96.3) อายุเฉลี่ย 33 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ

97.0) มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 54.3) รองลงมาคือสถานภาพโสด (ร้อยละ 42.0) มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ย 7.74 ปี ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวางแผนจำหน่าย (ร้อยละ 80.3) และมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการวางแผนจำหน่ายในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58.0) และมีความรู้ระดับมาก (ร้อยละ 36.1) (ตารางที่ 1)

จำนวนพยาบาลที่เข้าปฏิบัติงานเฉลี่ย 9.67 คนต่อวัน และโรงพยาบาลมีอัตราการครองเตียงเฉลี่ยร้อยละ 98.12

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=269)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (SD.)
เพศ		
ชาย	10 (3.7)	
หญิง	259 (96.3)	
อายุ (ปี)		33.55 (7.5)
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	261 (97.0)	
ปริญญาโท	8 (3.0)	
สถานภาพสมรส		
โสด	113 (42.0)	
คู่	146 (54.3)	
หม้าย/หย่า	10 (3.7)	
ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ		7.74 (5.4)
การอบรม/การได้รับความรู้เกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายในรอบปีที่ผ่านมา		
เคย	216 (80.3)	
ไม่เคย	53 (19.7)	
ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนจำหน่าย		
มากที่สุด	8 (3.0)	
มาก	97 (36.0)	
ปานกลาง	156 (58.0)	
น้อย	7 (2.6)	
น้อยที่สุด	1 (0.4)	

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ

พยาบาลมีการรับรู้เกี่ยวกับการวางแผนการงานนำผู้มากที่สุดในด้านการประเมินปัญหา (ค่าเฉลี่ย 4.95) รองลงมาคือการประเมินผล (ค่าเฉลี่ย 4.93) ส่วนด้านที่มีการรับรู้ต่ำสุดคือการวินิจฉัยปัญหา (ค่าเฉลี่ย 3.61) เมื่อพิจารณาการรับรู้ทบทวนทุกด้านพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีคะแนนการรับรู้ทบทวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยเฉลี่ย 21.91 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน (ตารางที่ 2)

สำหรับการสนับสนุนการวางแผนการงานนำผู้ป่วยด้านนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 17.17, 19.41, และ 15.46 คะแนน ตามลำดับ โดยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 52.07 คะแนน จาก

คะแนนเต็ม 65 คะแนน (ตารางที่ 2)

การปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพโดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 74.67 จาก 100 คะแนน มีการปฏิบัติตามที่สุดในด้านการประเมินปัญหา (ค่าเฉลี่ย 16.08) รองลงมาคือการปฏิบัติตามแผน (ค่าเฉลี่ย 15.93) ส่วนการวางแผนการงานนำผู้ป่วยมีการปฏิบัติน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 13.84) (ตารางที่ 2)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพและจำนวนพยาบาลที่เข้าปฏิบัติงานใน 1 วันไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 2 การรับรู้ทบทวนทบทวน การสนับสนุนและการปฏิบัติในการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ (n=269)

องค์ประกอบ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การรับรู้ทบทวน				
การประเมินปัญหา	3	5	4.95	0.23
การวินิจฉัยปัญหา	2	5	3.61	1.10
การวางแผนงานนำผู้	3	5	4.14	0.74
การปฏิบัติตามแผน	1	5	4.28	0.74
การประเมินผล	3	5	4.93	0.30
รวม	17	25	21.91	2.09
การสนับสนุน				
นโยบาย	11	20	17.17	2.29
การบริหารจัดการ	11	25	19.41	2.89
การติดตามประเมินผล	10	20	15.46	2.44
รวม	35	65	52.07	6.81
การปฏิบัติ				
การประเมินปัญหา	11	20	16.08	2.07
การวินิจฉัยปัญหา	8	20	14.94	1.92
การวางแผนงานนำผู้	11	18	13.84	1.42
การปฏิบัติตามแผน	10	20	15.93	2.24
การประเมินผล	9	19	13.88	1.69
รวม	55	92	74.67	6.91

พยาบาลวิชาชีพ ($r = -0.061$, $p = 0.319$; $r = -0.083$, $p = 0.176$; ตามลำดับ) ส่วนอัตราการครองเตียงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายของพยาบาลวิชาชีพ ($r = -0.164$, $p = 0.007$) โดยหน่วยงานที่มีอัตราการครองเตียงต่ำ มีการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายของพยาบาลวิชาชีพมาก

พยาบาลที่เคยกับไม่เคยได้รับการอบรมในรอบปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยไม่มีความแตกต่างกันในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย ($p=0.283$)

การรับรู้บทบาทการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่าย ($r = 0.109$, $p = 0.074$) และพบว่ามีเพียงการรับรู้บทบาทด้านการปฏิบัติตามแผนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ

ตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายของพยาบาลวิชาชีพ ($r = 0.147$, $p = 0.016$) (ตารางที่ 3)

เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบร่วมกับบทบาทด้านการประเมินปัญหาและการประเมินผลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายทุกด้าน ($r = -0.001$, $p = 0.99$; $r = 0.040$, $p = 0.514$) ส่วนการรับรู้บทบาทด้านการวินิจฉัยปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายในด้านการประเมินปัญหา ($r = 0.151$, $p = 0.013$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายในด้านการวางแผนการจำหน่าย ($r = -0.121$, $p = 0.047$) การรับรู้บทบาทด้านการวางแผนการจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายเฉพาะในด้านการประเมินปัญหาเท่านั้น ($r = 0.144$, $p = 0.018$) สำหรับการรับรู้บทบาทด้านการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับการ

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายของพยาบาลวิชาชีพแต่ละองค์ประกอบอย่าง ($n=269$)

การรับรู้บทบาทการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย	การปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่าย					
	การประเมินปัญหา	การประเมินปัญหา	การวางแผนการจำหน่าย	การปฏิบัติตามแผน	การประเมินผล	โดยรวม
	ประเมินปัญหา	วินิจฉัยปัญหา	วางแผนการจำหน่าย	ปฏิบัติตามแผน	ประเมินผล	
การประเมินปัญหา	$r = 0.008$ ($p=0.897$)	$r = 0.002$ ($p=0.970$)	$r = -0.058$ ($p=0.346$)	$r = -0.014$ ($p=0.822$)	$r = 0.051$ ($p=0.400$)	$r = -0.001$ ($p=0.991$)
การวินิจฉัยปัญหา	$r = 0.151$ ($p=0.013$)	$r = 0.110$ ($p=0.072$)	$r = -0.121$ ($p=0.047$)	$r = 0.084$ ($p=0.171$)	$r = -0.082$ ($p=0.181$)	$r = 0.058$ ($p=0.334$)
การวางแผนการจำหน่าย	$r = 0.144$ ($p=0.018$)	$r = 0.006$ ($p=0.927$)	$r = -0.025$ ($p=0.688$)	$r = 0.089$ ($p=0.145$)	$r = -0.046$ ($p=0.455$)	$r = 0.057$ ($p=0.349$)
การปฏิบัติตามแผน	$r = 0.141$ ($p=0.021$)	$r = 0.163$ ($p=0.007$)	$r = -0.056$ ($p=0.361$)	$r = 0.173$ ($p=0.004$)	$r = 0.063$ ($p=0.302$)	$r = 0.147$ ($p=0.016$)
การประเมินผล	$r = 0.003$ ($p=0.956$)	$r = 0.019$ ($p=0.762$)	$r = -0.036$ ($p=0.551$)	$r = 0.058$ ($p=0.342$)	$r = 0.092$ ($p=0.134$)	$r = 0.040$ ($p=0.514$)
โดยรวม						$r = 0.109$ ($p=0.074$)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ แต่ละองค์ประกอบอย่าง ($n=269$)

ปัจจัยสนับสนุน	r	p-value
นโยบาย	0.394	0.001
การบริหาร	0.416	0.001
การติดตามประเมินผล	0.430	0.001
รวม	0.477	0.001

ปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยในด้านการประเมินปัญหา ($r = 0.141$, $p = 0.021$) การวินิจฉัยปัญหา ($r = 0.163$, $p = 0.007$) และการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยในด้านการปฏิบัติตามแผน ($r = 0.173$, $p = 0.004$) (ตารางที่ 3)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพพบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล มีความสัมพันธ์ทางสถิติในทางบวกในระดับปานกลางกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ ($p=0.001$) (ตารางที่ 4)

ปัญหาและอุปสรรคที่พบมากที่สุดในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยคือ พยาบาลไม่มีเวลาและภาระงานมาก (ร้อยละ 80) รองลงมาคือขาดความตื่อเนื่องในการปฏิบัติ และไม่มีข้อมูลที่เพียงพอ (ร้อยละ 60 และร้อยละ 40 ตามลำดับ สำหรับการมีส่วนร่วมของสหวิชาชีพต่อการวางแผนการนำผู้ป่วยมากที่สุด เนื่องจากเป็นแพทย์เจ้าของไข้และต้องมาตรวจประเมินการรักษาผู้ป่วยทุกวัน ส่วนวิชาชีพอื่น เช่น นักกายภาพบำบัด เภสัชกร นักโภชนากร หรือนักสวัสดิการลังคม จะเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะการประสานงานเมื่อผู้ป่วยมีความต้องการในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ

วิจารณ์

ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเฉลี่ย 7.74 ปี และระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสறพลทิพย์ประสงค์ อุบลราชธานี ทั้งนี้เนื่องจากพยาบาลมีการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนอยู่แล้ว ทำให้ผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพน้อยกว่าก็สามารถปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยได้ใกล้เคียงกับผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพมากกว่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัยนวลสุทธิ⁽⁷⁾ ซึ่งพบว่าระยะเวลา การปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ

พยาบาลที่ได้รับหรือไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนงานนำผู้ป่วยในรอบปีที่ผ่านมาไม่มีความแตกต่างกันในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วย สาเหตุอาจเนื่องจากในองค์กรมีนโยบายและได้จัดระบบในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนงานนำผู้ป่วยไว้ชัดเจนตั้งแต่ปี 2543 และ พยาบาลส่วนหนึ่งแม้จะไม่เคยเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมก็สามารถปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนงานนำผู้ป่วยได้ และวิชาชีพพยาบาลเน้นให้ปฏิบัติงานโดยยึดกระบวนการพยาบาล ซึ่งมีขั้นตอนเดียวกับกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วย ทำให้พยาบาลที่ไม่เคยอบรมและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.10) มีความรู้เรื่องการวางแผนการนำผู้ป่วยในระดับปานกลางถึงมากที่สุด และสามารถนำกระบวนการพยาบาลมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนงานนำผู้ป่วยได้ อย่างไรก็ตาม การอบรมยังเป็นสิ่งสำคัญ ประการหนึ่งที่จะเพิ่มคักษะพยาบาลทำงานให้สามารถดำเนินการรับผิดชอบงานให้เกิดคุณภาพสูงสุดได้ ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพได้รับการอบรมเรื่อง

การวางแผนสำหรับผู้ป่วยต่อเนื่องต่อไป

จำนวนพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ อาจเนื่องจากโรงพยาบาลมีการจัดอัตรากำลังที่สอดคล้องกับจำนวนผู้ป่วย ในหน่วยงาน ที่มีผู้ป่วยมากจะจัดอัตรากำลังพยาบาลเพิ่มขึ้น ซึ่งจะใช้เวลาในการปฏิบัติงานด้านรักษาพยาบาลที่เร่งด่วน แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า บรรเทาอาการเจ็บป่วยอย่างอื่น และปฏิบัติตามแผนการรักษามากกว่าการปฏิบัติการวางแผนสำหรับผู้ป่วย จำนวนพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงานจึงไม่ทำให้การปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเปลี่ยนไป

อัตราการครองเตียงในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทางลบกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ หน่วยงานที่มีอัตราการครองเตียงสูงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยน้อย ซึ่งอัตราการครองเตียงเป็นตัวชี้วัดถึงภาระงานและการมีจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้น และจากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วย ส่วนใหญ่พบว่า พยาบาลไม่มีเวลาและภาระงานมาก สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงในโรงพยาบาล สรุปสิทธิประสงค์ซึ่งเป็นโรงพยาบาลศูนย์ระดับติดภูมิ มีอัตราการครองเตียง ปีงบประมาณ 2549 เฉลี่ยร้อยละ 93.02 และมีรับการส่งต่อจากโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลทั่วไป พยาบาลส่วนใหญ่ต้องดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาอย่างมากซับซ้อน รีบเร่งเพื่อปฏิบัติงานให้ทันเวลา ตอบสนองความต้องการเฉพาะหน้าที่เร่งด่วนมากกว่า การแก้ไขปัญหาในระยะยาว และในหน่วยงานที่มีผู้ป่วยจำนวนมากก็จะไม่มีเวลาในการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยเท่าที่ควร

โดยภาพรวมการรับรู้บทบาทตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ ขัดแย้งกับการศึกษาของเจียมจิตต์ ชีวิตไทย⁽⁶⁾ ที่

พบว่าการรับรู้บทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า การรับรู้บทบาทด้านการปฏิบัติตามแผนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ การที่พบผลการศึกษาขัดแย้งกันนี้อาจเป็นเพราะลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ระบบการทำงาน และ/หรือใช้เครื่องมือในการวัดการรับรู้ต่างกัน

นอกจากนี้ ปัจจัยสนับสนุนด้านนโยบาย การบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผลทั้งโดยรวม และรายด้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของศุภชัย นวลลสุทธิ⁽⁷⁾ ที่พบว่านโยบาย การบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของทีมสุขภาพและผู้มารับบริการ การติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของอุชา แวงสวัสดิ์⁽⁸⁾ ที่พบว่านโยบายของหน่วยงาน การบริหารจัดการ การควบคุม ประเมินผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการจัดการปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนการสำหรับผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ในหน่วยงาน การบริหารจัดการและการมีการติดตามประเมินผลการทำงานที่เหมาะสม เมื่อจากเป็นปัจจัยที่มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกสูงกว่าปัจจัยอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสรรพสิทธิ-

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ

ประสบค์ที่อนุญาตให้ดำเนินการวิจัยนี้ และขอขอบคุณ
คุณศศิธร ชานาณผล ที่ให้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

1. กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. แนวทางการวางแผนสำหรับผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2539.
2. Wolf GA, Lesic LK, Leak AG. Primary nursing: the impact on nursing costs within DRGs. J Nurs Adm 1986; 16:9-11.
3. Naylor MD, Brooten D, Jones R, Lavizzo-Mourey R, Mezey MD, Pauly MV, et al. Comprehensive discharge planning for hospitalized elderly: a randomized clinical trial. Ann Intern Med 1994; 120: 999-1006.
4. Naylor MD, Brooten D, Campbell R, Jacobsen B, Mezey MD, Pauly MV, et al. Comprehensive discharge planning and home follow-up of hospitalized elders: a randomized clinical trial. JAMA 1999; 281: 613-20.
5. Nelson EA, Maruish ME, Axler JL. Effects of discharge planning and compliance with outpatient appointments on readmission rates. Psychiatr Serv 2000; 51:885-89.
6. เจียมจิตต์ ชีวิตไทย. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาท กับการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนสำหรับผู้ป่วยของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาสตรมบำบัด). บัณฑิต- วิทยาลัย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2542.
7. สุกชัย นวลสุทธิ. การวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาล วิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไปภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาสตรมบำบัด). บัณฑิต- วิทยาลัย. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2542.
8. อุมา แவสวัสดิ์. การวางแผนสำหรับผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ : กรณีศึกษาโรงพยาบาลในจังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์สตรมบำบัด). บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2543.

Abstract Factors Correlating with the Application of the Discharge Planning Process of Professional Nurses

Wipawee Saohin*, Ruedee Krawkumsai, Summana Moolasarn***

*Faculty of Pharmaceutical Sciences, Ubon Ratchathani University, **Sappasittiprasong Hospital, Ubon Ratchathani

Journal of Health Science 2008; 17:120-8.

The purpose of this cross-sectional survey was to determine the factors that correlated with the discharge planning process of professional nurses. The subjects were 269 professional nurses leaving out the head of the hospital ward in Sappasittiprasong hospital, Changwat Ubon Ratchathani. The questionnaire was composed of 5 parts: 1) general data 2) perception of roles 3) policy support factors, management and evaluation, 4) the application of the discharge planning process, and 5) barriers of application of the discharge planning process. Data was collected in October 2006. Descriptive statistics and Pearson's correlation were used to analyze the data.

The average age of the subjects was 33.55 years. Their average working experience span was 7.74 years. Eighty percent of the nurses had training experience on discharge planning. The average number of nurses on duty in the hospital ward per day was 9.67. Occupation rate of the hospital was about 98 percent. The factors that positively correlated with the application of the discharge planning process with statistical significance were 1) perception of roles ($r = 0.147, p = 0.016$), 2) policy support factors, management and evaluation ($r = 0.394, p < 0.001; r = 0.416, p < 0.001; r = 0.430, p < 0.001$ respectively). The factor that negatively correlated with the application of the discharge planning process with statistical significance was the bed occupation rate ($r = -0.164, p = 0.007$). Factors which did not correlate with the application of the discharge planning process included working experience, training experience on discharge, number of nurses on duty and the perception of problem assessment, problem diagnosis, discharge planning and evaluation.

The results of this study would be beneficial to administrators of the hospital in managing the most related factors to increase discharge planning activities such as policy support factor and management evaluation.

Key words: **discharge planning process, professional nurses**